

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 23. september 2015 i sag nr. BS 41B-3325/2014:

Advokat [C]

[adresse]

mod

Advokatnævnet

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 15. juli 2014, drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, advokat [C], har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at have undladt at underrette modpartens advokat om udfærdigelsen af et forlig, som parterne selv havde indgået uden deltagelse af advokaterne.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2014 i sag nr. 2014-362/SAF, hvorefter advokat [C] pålægges en bøde på 10.000 kr., ophæves.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2014 i sag nr. 2014-362 stadfæstes.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2015 har følgende indhold:

"...

KENDELSE

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] klaget over advokat [C], [bynavn].

Sagens tema:

Advokat [A], der var advokat for [uddannelsescenter], har klaget over, at advokat [C], der var advokat for [kopi- og printvirksomhed], har tilsidesat god advokatskik ved, efter at en dom i en tvist mellem deres klienter var anket til landsretten, og sagen var udsat på bemærkninger vedrørende advokat [A]s begæring om syn og skøn, at have udarbejdet en forligstekst for parterne uden at underrette advokat [A] derom, hvilket medførte, at der blev indgået et udenretligt forlig, uden at advokat [A] fik lejlighed til at rådgive sin klient.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 23. januar 2014.

Sagsfremstilling:

[Kopi- og printvirksomhed] og [leasingvirksomhed] var sagsøgt i en sag vedrørende en aftale om leasing af kopimaskiner m.v., som var anlagt af [uddannelsescenter] den 4. juni 2010. Der var under sagen nedlagt påstand om, at de sagsøgte solidarisk, subsidiært hver for sig skulle betale 7.743.896 kr. med renter til sagsøgeren. Sagsøgeren var repræsenteret af advokat [A], sagsøgte [kopi- og printvirksomhed] af advokat [C] og sagsøgte [leasingvirksomhed] af advokat [B].

Begge sagsøgte blev frifundet ved [byrettens]s dom af 4. februar 2013, og [uddannelsescenter] ankede dommen til [landsretten], hvor sagen ultimo maj 2013 var udsat til den 5. juni 2013 på evt. supplerende bemærkninger vedrørende advokat [A]s anmodning om syn og skøn.

Der blev den 29. maj 2013 indgået et udenretligt forlig i sagen, hvorefter [uddannelsescenter] hævdede anken på vilkår, at hver part bar egne omkostninger for landsretten, [kopi- og printvirksomhed] indfrie den mellem [uddannelsescenter] og [leasingvirksomhed] indgåede All-In aftale og [uddannelsescenter] betalte kr. 333.000 kr. med tillæg af moms til [kopi- og printvirksomhed].

Advokat [A] har oplyst, at han fra sin klient modtog det endeligt indgåede forlig, der til hans forbavselse var forhandlet direkte i forhold til hans klient. Forligsteksten var skrevet på advokat [C]s papir.

Hans klient meddelte ham efterfølgende, at de troede, at det var sådan man gjorde, og han konstaterede, at det indgåede forlig var særdeles meget i underkanten af det ved retssagen forventede resultat. Hans kli-

ent var efterfølgende ærgerlig over ikke at have vidst, at man også under forligsforhandlinger sædvanligvis er bistået af sin advokat.

Advokat [C] har oplyst, at han under anken blev kontaktet af [kopi- og printvirksomhed] og orienteret om, at der mellem parterne var indgået forlig. Forhandlingerne, der førte frem til forliget, var blevet ført uden hans deltagelse.

[Kopi- og printvirksomhed] var under forhandlingerne primært repræsenteret af selskabets bestyrelsesformand, [X], og til dels af selskabets direktør, [Y].

[Y] anmodede ham, efter at parterne var kommet til enighed, om at udfærdige en forligstekst, hvilket han gjorde.

Den af ham udarbejdede forligstekst blev fremsendt til hans klient, der efterfølgende indhentede [uddannelsescenter]s underskrift.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har påstået, at advokat [C] har tilsidesat god advokatskik ved, efter at en dom i en tvist mellem deres klienter var anket til landsretten, og sagen var udsat på bemærkninger vedrørende hans begæring om syn og skøn, at have udarbejdet en forligstekst for parterne uden at underrette ham derom, hvilket medførte, at der blev indgået et udenretligt forlig, uden at han fik lejlighed til at rådgive sin klient.

[A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat [C] burde have underrettet ham om forligsforhandlingerne og sendt ham et udkast til forligsteksten, inden den blev indgået. Advokat [C] har i stedet holdt forligsteksten og forligsforhandlingerne skjult for ham, for at forliget skulle blive indgået uden hans viden. Advokat [C] har herved omgået den underretningspligt, der følger af de advokatetiske regler.

Indklagede:

Advokat [C] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han ikke tog del i forligsforhandlingerne og på intet tidspunkt har været i kontakt med advokat [A]s klient.

Han blev af sin klient anmodet om at udarbejde en forligstekst, som han udleverede til klienten. Han modtog efterfølgende fra sin klient forligsteksten retur underskrevet af sagens parter

Advokat [C] har endvidere anført, at det ikke kan lastes ham, at advokat [A]s klient valgte at forlige sagen uden at involvere ham.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat [C] ved at udfærdige en forligstekst uden loyalt at orientere advokat [A] herom har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [C] en bøde på 10.000 kr.

Advokat [C] kan indbringe Advokatnævnets afgørelse for retten inden for 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [C] pålægges en bøde på 10.000 kr.
..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøger, advokat [C], og direktør [Y].

Advokat [C] har forklaret, at hans klient, [kopi- og printvirksomhed], var sagsøgt for et beløb af 7,5 millioner kr. Sagsanlægget var særdeles byrdefuldt, nærmest velfærdstruende for [kopi- og printvirksomhed]. Ved Københavns Byrets dom af 4. februar 2013 blev [kopi- og printvirksomhed] frifundet. [Uddannelsescenter] blev pålagt at betale 250.000 kr. i sagsomkostninger til [kopi- og printvirksomhed]. [Uddannelsescenter] ankede sagen.

På et tidspunkt blev sagsøger kontaktet af direktøren for [kopi- og printvirksomhed], [Y], der oplyste, at bestyrelsen i [kopi- og printvirksomhed] repræsenteret af bestyrelsesformanden, [X], havde ønsket at forlige sagen, og at den var blevet forligt. Forliget var således indgået, da sagsøger hørte om det. Det skulle blot bekræftes skriftligt. Parterne havde ikke skrevet noget ned, og sagsøger blev orienteret om forligets indhold mundtligt. På den baggrund udarbejdede sagsøger en forligstekst. Grunden til, at han skulle udarbejde forligsteksten, var, at teksten skulle videre til retten. Han opfattede sig selv som sekretær.

Da han skrev teksten, skrev han advokaterne i "hovedet" på forligsteksten.

Det skyldtes, at han kopierede dele af teksten fra et processkrift, der var sendt til [landsretten] tidligere.

Da han havde udarbejdet teksten, sendte han den til sin klient med henblik på, at denne skulle kontrollere, om sagsøger havde forstået forligets indhold korrekt. [Y] indhentede de fornødne underskrifter fra sagens parter på dokumentet. Forliget blev herefter sendt til sagsøger underskrevet. Herefter sendte sagsøger forligsteksten med underskrifter til blandt andet [landsretten] og advokat [A]. Det er således ikke korrekt, som advokat [A] har oplyst overfor Advokatnævnet, at advokat [A] modtog forliget fra sin klient.

Senere modtog han en retsbog fra [landsretten], hvor forliget var skrevet ind i retsbogen. Sagsøger havde ikke modtaget henvendelser fra advokat [A] inden, ligesom forliget heller ikke blev anfægtet af sagens parter.

Da direktør [Y] rettede henvendelse til sagsøger og oplyste, at sagen var forliget, sagde [Y] ikke noget om, at advokat [A] kunne orienteres om forliget. Der var et særdeles anstrengt forhold mellem advokat [A] og direktør [Y]. Advokat [A] har anlagt en række sager mod [kopi- og printvirksomhed]. [Y] sagde heller ikke noget om, hvorvidt der havde været enighed mellem parterne i forliget om, at det var sagsøger, der skulle skrive forligsteksten ned.

Da forliget blev indgået, var de sagsomkostninger, som [uddannelsescenter] var blevet dømt til at betale sagsøgerens klient ved byrettens dom, betalt. Sagen blev anket på et tidspunkt, hvor sagsomkostningerne var forfaldne. De blev ikke betalt tilbage igen.

Sagsøger har ikke fra efterfølgende modtaget klager over fremgangsmåden, hverken fra [uddannelsescenter], sin klient eller andre.

Direktør [Y] har forklaret, at han er direktør i [kopi- og printvirksomhed]. Han har fra 31. marts 2013 ejet selskabet 100 %. Ankesagen verserede ved [landsretten], da vidnet overtog selskabet. Selskabet var blevet sagsøgt for et meget stort beløb. Det ville være velfærdstruende for selskabet, hvis de blev dømt til at betale beløbet. De vandt sagen i byretten, hvor de var repræsenteret af sagsøger. Advokat [A] ankede sagen kl. 14.30 på den dag, hvor ankefristen udløb.

Advokat [A] har anlagt 12 sager mod [kopi- og printvirksomhed].

Da vidnet overtog selskabet, ønskede han at få sagen forliget. Bestyrelsesformanden [X] tog kontakt til vicedirektøren på [uddannelsescenter] og indledte forligsforhandlinger. Det var en betingelse for bestyrelsesformanden [X], at hverken ad-

vokat [A] eller advokat [C] deltog i forligsforhandlingerne. [X] og vicedirektøren på [uddannelsescenter] strikkede et forlig sammen. Vidnet fik gengivet forligsteksten mundtligt fra [X]. Derefter skulle der udarbejdes en skriftligt forligstekst. Vidnet bad advokat [C] nedfælde teksten på skrift. Det var vigtigt, at der var en juridisk holdbar tekst. Han fortalte advokat Advokat [C] om indholdet af forliget i telefonen. Han formulerede ikke selv teksten, men fortalte, hvad forliget gik ud på, således som han havde fået det fra [X]. Under telefonsamtalen bad han advokat [C] om ikke at kontakte advokat [A]. Det var en forudsætning fra [X]s side, at der ikke deltog advokater på nogen af siderne.

Vidnet modtog forligsteksten fra advokat [C] på mail. [X] fik så de fornødne underskrifter på forligsteksten.

Som han husker det, hævdede [uddannelsescenter] selv sagen overfor [landsretten]. I hvert fald meddelte de advokat [A], at de ønskede sagen hævet.

Vidnet har ikke hørt noget fra [uddannelsescenter] om, at de skulle være utilfredse med forliget.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i påstandsdokument af 12. august 2015 anført følgende:

ANBRINGENDER:

Det skal bemærkes til indledning, at der i denne sag ikke foreligger en klage indgivet mod advokat [C] af modparten - men en klage indgivet af advokat [A] på egne vegne. Der foreligger heller ikke en klage fra advokat [B] eller dennes klient.

Det bestrides, at advokat [C] har overtrådt advokatetiske regler i forhold til klageren i denne sag.

Det bestrides i, at advokat [C] ved at udfærdige en forligstekst til brug for, at klienten selv kunne forlige sagen med de 2 andre parter, har tilsidesat god advokatskik, fordi han ikke samtidigt orienterede advokat [A]. Det bestrides, at der består en sådan kollegial orienterings- eller underretningspligt.

Det gøres gældende, at en underretning om denne rådgivning til kollegaen - uden klientens udtrykkelige ønske herom eller samtykke hertil - ville have konstitueret et brud på advokaters pligt til at varetage klientens interesser, og et brud på pligten til at iagttage fortrolighed, jf. de advokatetiske regler pkt.

1.

Det bestrides, at advokat [C] har haft pligt til at sikre sig, at modparten rådførte sig med advokat [A], inden modparten tiltrådte forliget. Det bemærkes herved, at modparten er professionel erhvervsdrivende, og at modparten ikke har klaget over advokat [C]s adfærd.

Det gøres gældende, at advokatnævnets kendelse er i strid med praksis og litteratur på dette område, og at den udgør et indgreb i advokaters mulighed for at rådgive til klientens bedste — herunder medvirke til, at sagerne løses hensigtsmæssigt.

Sagsøgte har i påstandsdokument af 11. august 2015 anført følgende:

Til støtte for den nedlagte påstand henviser sagsøgte til begrundelsen i Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2014, idet det gøres gældende, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Sagsøger har gjort gældende, at Advokatnævnet med kendelsen i nærværende sag reelt har indført et hidtil ukendt loyalitetshensyn i forhold til kolleger. Det bestrides. Så længe en advokat er bekendt med, at en modpart i relation til en konkret tvist er repræsenteret af en advokat, er advokaten forpligtet til at sikre sig, at modpartens advokat er bekendt med eventuelle forligsforhandlinger, eller i øvrigt sikrer sig en udtrykkelig bekræftelse på, at modparten ikke ønsker repræsentation af sin advokat under forligsforhandlingerne.

Hvis sagsøgers anbringende om, at der ikke i den situation består en pligt til at orientere modpartens hidtidige advokat, tages til følge, indebærer det risiko for omgåelse af forbuddet mod direkte henvendelse til en modpart, som er repræsenteret af advokat, idet en advokat i så fald vil kunne opfordre sin klient til at rette direkte henvendelse til modparten og derved i realiteten fortrænge modpartens advokat. Det er åbenbart, at en sådan retstilstand er uacceptabel.

Sagsøgeren, der fra sin klient blev orienteret om forligsforhandlingerne og fik i opdrag at udarbejde forligsteksten, kunne og burde have undersøgt om advokat [A] var orienteret om forligsforhandlingerne og udarbejdelsen af forligsteksten eller om modparten ikke ønskede advokat [A]s repræsentation under forligsforhandlingerne.

Det følger af de advokatetiske regler pkt. 17.3, at en advokat i en konkret sag ikke må rette henvendelse til nogen, som i sagen er repræsenteret af anden advokat uden dennes samtykke. Der gælder enkelte undtagelser til dette udgangspunkt. Således kan reglen fraviges, hvis henvendelsen sker til berettiget varetagelse af en klients eller egne interesser, eller hvis den anden advokat trods påmindelse ikke foretager, hvad han efter god advokatskik har pligt til. Advokaten, som har rettet henvendelse til modpartens klient, skal i alle

tilfælde uden ugrundet ophold underrette den anden advokat om enhver sådan direkte henvendelse til modparten.

Det gøres gældende at ingen af disse undtagelser er opfyldt i nærværende sag, hvorfor fremsendelsen af forligsteksten uden samtidig orientering af advokat [A] udgør en overtrædelse af de advokatetiske regler.

Det gøres i denne sammenhæng gældende, at fremsendelsen af forligsteksten via egen klient direkte til modparten udgør en omgåelse af forbuddet mod at advokaten henvender sig direkte til modpartens advokat, jf. [landsretten]s dom af [...]. Det er ikke diskulperende, at sagsøger holdt sig i (bevidst) uvidenhed om, hvorvidt modpartens advokat var orienteret om forligsforhandlingerne.

Det gøres endelig gældende, at sagsøger havde pligt til at undersøge om advokat [A] var udtrådt af sagen, når forligsteksten ikke blev fremsendt til denne, og sagsøger i øvrigt var bekendt med, at advokat [A] hidtil havde repræsenteret modparten under retssagen og på vegne af modparten havde indgivet ankestævning til [landsretten].

I relation til den fastsatte sanktion, i form af en bøde på kr. 10.000, bemærkes at denne svarer til normalbøden ved en førstegangsforseelse og hvor der ikke er hverken skærpende eller formildende omstændigheder.

På denne baggrund fastholdes det, at sagsøgtens kendelse af 30. juni 2014 skal stadfæstes.

***

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Uanset det efter forklaringerne kan lægges til grund, at opdraget fra direktør [Y] til sagsøger alene var at formulere en forligstekst efter, at forliget var indgået af sagens parter uden advokatbistand, finder retten, at Advokat [C] burde have orienteret advokat [A] om forligstekstens indhold, inden forliget blev underskrevet af advokat [A]s klienter.

Retten har herved lagt vægt på, at selvom parterne har indgået forliget mundtligt, kan der i processen med selve den skriftlige formulering heraf foreligge forhold, der gør det ønskeligt eller nødvendigt, at en part bistås af sin advokat i forbindelse med den nærmere formulering af det indgåede forlig. Undladelse af at orientere modpartens advokat herom udgør derfor en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Retten finder ikke, at advokat [C]s pligt til at iagttage fortrolighed i varetagelsen af hans klients interesser kunne føre til, at han kunne undlade at orientere advokat [A].

Retten stadfæster herefter Advokatnævnets afgørelse.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt. Retten har ved fastsættelsen taget hensyn til sagens værdi, forløb og udfald.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2014 i sag nr. 2014-362 stadfæstes.

Sagsøger, advokat [C] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Advokatnævnet med 10.000 kr.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Marianne Nørregaard

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 23. september 2015.

Susan Larsen, kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 29. maj 2017 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Ulla Langholz og Thomas Raaberg-Møller (kst.)).

3. afd. nr. B-783-16:

Advokat [C] (selv)

mod

Advokatnævnet

(advokat Arvid Andersen)

Københavns Byrets dom af 23. september 2015 (BS 41B-3325/2014) er anket af advokat [C] med påstand som for byretten om, at Advokatnævnets kendelse af 30. juni 2014 ophæves.

Advokatnævnet har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af advokat [C].

Advokat [C] har forklaret blandt andet, at [Y] først rettede henvendelse til ham med henblik på udfærdigelse af en skriftlig forligsaftale, efter at sagen var forligt mundtligt. I den forbindelse bad [Y] ham om ikke at tage kontakt til advokat [A]. Hans opdrag om at udarbejde en forligstekst kom alene fra [kopi- og printvirksomhed], og han havde på intet tidspunkt under forligsforhandlingerne kontakt med [uddannelsescenter]. Da han sendte

forliget til landsretten, var både advokat [A] og advokat [B] cc på e-mailen.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de af byretten anførte grunde finder landsretten, at advokat [C] har handlet i strid med god advokatskik efter retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke at orientere advokat [A] om, at han havde fået i opdrag at udarbejde en skriftlig forligsaftale, der blandt andre skulle underskrives af advokat [A]s klient.

Det forhold, at [Y] havde bedt advokat [C] om ikke at rette henvendelse til advokat [A] kan ikke føre til et andet resultat, idet en sådan anmodning tilsigter at holde modpartens advokat i uvidenhed om advokat [C]s nærmere udformning af et forlig på vegne af sin klient.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens værdi, karakter og udfald skal advokat [C] betale 10.000 kr. i sagsomkostninger til Advokatnævnet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal advokat [C] inden 14 dage betale 10.000 kr. til Advokatnævnet.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 29-05-2017

Christian Jeppesen

Overassistent